ΔΟΣΙΘΕΟΣ

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων τοῖς ἐντιμοτάτοις ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Τὴν αἰτίαν ὅπερ ἐτυπώσαμεν τὰ ἀπόρρητα τοῦ μακαρίου Φιλοθέου, ἐπόμενον ἐν ἀρχῇ τῶν προλεγομένων, ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ γίνεται ὁ τόμος ὀλίγος, ἐνομίσαμεν ἄλογον νὰ τυπώσωμεν καὶ ἑτέρων τινῶν θεολόγων καὶ τῶν δυαρχιτῶν συγγράμματα, ἐξ ὧν τὰ μὲν πολέα εὕρομεν ἐν βιβλίῳ μεγάλῳ διεσκορπισμένα ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῆς ἁγίας ἀναστασίας, ὥστε ἐν τῷ παρόντι τόμῳ ἔστι πρῶτον τὰ ἀπόρρητα σύγγραμμα τοῦ Φιλοθέου, εἶτα προσεφώνησε τῷ βασιλεῖ ἰωάννῃ τῷ καντακουζηνῷ.

Δεύτερον, τὸ τοῦ μακαρίου Γεωργίου τοῦ χολαρίου περὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ περὶ τῆς ῥήσεως τοῦ ἐν ἁγίοις θεοδώρου τοῦ γραπτοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ὀλίγον, ὅμως παρέστα παρίστησι τὴν ὑπὸ τοῦ Πατρὸς, καὶ ὑπὸ καὶ τοῦ υἱοῦ ὑπόστασιν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ τὴν διαφορὰν τῆς θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας προσφυέστατα διαγρεῖ καὶ διαφεῖ.

Τέλος, τοῦ αὐτοῦ χολαρίου ἔκθεσις περὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν οἴδει ὁμολογίας, ἐν ᾗ πῶς τρόπος ὑπό τε τῆς ἁγίας γραφῆς καὶ τῶν ἐγκρίτων ἁγίων Πατέρων ἀποδείκνυσιν ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὴν ὕπαρξιν τῆς ἰδίας ὑποστάσεως ἐκ τοῦ πατρὸς ἔχει μόνον. γίνεται δὲ φανερὸν ἐν τούτῳ τῷ μικρῷ συγγράμματι καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ λατῖνοι λέγοντες ἐκπορεύεσθαι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, εἰς πάσας αἱρέσεις ὑποπίπτουσιν, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰς ἀποθέσεις τῶν λατίνων προσφυέστατα διαλύει. καὶ ἐκεῖνο ὅπερ λέγουσιν οἱ αὐτοί, καὶ ἀναθεματίζουσι ἐκείνους ὅσοι λέγουσι δύο ἀρχὰς ἐν τῇ μακαρίᾳ τριάδι, ὁ σχολάριος τὸ ἀποδείχνει ὕψιστον καὶ σοφιστικὸν, λέγων ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποβάλλωσι τὸ ἐπόμενον, ἀλλὰ τὸ ἄτοπον τοῦ ἐπόμενου, ὄχι νὰ ἀναθεματίζωσι τὴν βέλτιστον δηλονότι σωσαλοφίαν καὶ τὴν δυαρχίαν, ἀλλὰ νὰ μὴ πιστεύωσι τὴν ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπόρευσιν, ἐξ ἧς ταῦτα προσέρχεται, ὅτι νὰ λέγωσι τὴν αἵρεσιν καὶ εἶτα νὰ ἀποβάλλωσι τὸ ἀπὸ τῆς αἱρέσεως φυόμενον βλάσημα, ἔστι πάλαι αἱρετικῶν ἴδιον. καὶ σχισματισμὸς δυσεβείας, ἐμοὶ δυσέβεια.

Τέταρτον σύγγραμμα ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ χολαρίου καὶ τῆς προσθήκης ἣν ἐπροσέθεσαν οἱ παπικοὶ ἐν τῷ συμβόλῳ τῆς πίστεως, ἐν ᾧ ἀποδείκνυσιν ὅτι τοῦ πάπα τὸ μοναρχικὸν πρωτεῖον οὐδὲν ἐστὶν εἰ μὴ προφανὴς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀποστασία. δείκνυσι καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων. δείκνυσιν ὅτι καὶ ἡ προσθήκη ἐν τῷ συμβόλῳ ἀθέμιτος καὶ ἀσεβεστάτη ἐστί. καὶ ὅτι εἰ τὴν μικρόν τινα τῆς ὀρθῆς ἐκκλίνοντα πίστεως, ὅπας νόμος αἱρετικὸν εἶναι βλέπει, πόσῳ μᾶλλον οἱ παπικοὶ αἱρετικοὶ ἐν τοῖς μεγίστοις ἁμαρτάνοντες. καὶ ὅτι οἱ παπικοὶ ἠπάτησαν τοὺς ἕλληνας καὶ ὑπέγραψαν ἐν τῇ φλωρεντείᾳ διὰ νὰ τοὺς δώσουν βοήθειαν καὶ τὴν ἐθνῶν, ἀλλὰ ὕστερα δὲν ἔκαμαν ἀπ' ὅσα ὑπεσχέθησαν. δείκνυται δὲ ἔκτε τοῦ λόγου τούτου καὶ τοῦ προλαβόντος, ὅτι γεώργιος ὁ χολάριος εἷς ἐστὶν, ἐπειδὴ συγγραψάμενος τοὺς λόγους τούτους ἦν ὁ χολάριος ὃς ἐπῆγε μὲ τὴν βασιλέα ἰωάννου εἰς τὴν φλωρεντείαν.

Πέμ-

Πέμπτον σύγγραμμα ἐστὶ τοῦ χολαρίου περὶ τῆς συμφωνίας, καὶ ὅποιος ἐνεργεῖ συμφωνιακῶς ἀς τὴν ἰδῇ, καὶ ἢ ἀς διορθωθῇ, ἢ ἀς ἐκδέχεται τὸ ἐκεῖσε δικαιωτήριον. ὅτι δὲ ὁ πάπας τῆς ῥώμης καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν ἐπίσκοποι καὶ πνευματικοὶ συμφωνιακώτατοι εἰσὶν, ἐδείξαμεν εἰς πλάτος ἐν τῷ ὀγδόῳ βιβλίῳ περὶ τῶν ἐν ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων. λαμβάνουσι δὲ καὶ αὐτοὶ πολλὰ, εἰ καὶ ὀνόματι δώρων. καὶ τὰς ἐπαρχείας μὴ τῶν θανάτων τῶν ἐπισκόπων κρατοῦσι χωρὶς ἐπισκόπων τόσον καιρὸν, καὶ πέρνουν τὰ εἰσοδήματα. καὶ τῶν ἐπισκόπων θανόντων δὲν ἀφείνουσι τὰ ἔχειν εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν ἐπισκόπων, ἀλλὰ τὰ πέρνουσιν αὐτοὶ, τὰ ὁποῖα ὅλα συμφωνία εἰσὶν. εἰδὲ αὐτοὶ παραλογίζονται, ἀλλὰ τὸ θεῖον ἀπαραλόγιστον.

Ἕκτον σύγγραμμα ἐστὶ περὶ τῆς νηστείας τοῦ σαββάτου, φανερῶς καὶ καθαρῶς ἀποδεικνύων τὸ ἄπρεπον τῆς τριαύτης νηστείας, περὶ ἧς καὶ ἡμεῖς εἴπομεν καὶ ἔπραξα πολλὰ καὶ γραμματα ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ περὶ τῶν ἐν ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων. εἰς ἐκεῖνο ὁ ὅπερ οἱ παπικοὶ βάλλουσιν ὅτι οἱ ἀσκηταὶ ἐνήστευον ἐν τῇ ἐρήμῳ τὰ σάββατα καὶ τὰς κυριακὰς, ἀποκρινόμεθα. ὅτι ὥστε ὅπερ οἱ ῥωμαῖοι εἴχασι τὴν νηστείαν τοῦ σαββάτου συνοχωρημένην ἐν μόνῃ τῇ πόλει αὐτῶν, ἠτύχαζεν ἡ ἐκκλησία, ἀφ' οὗ ὁ νόμον ταύτην ἐποίησαν, σωστικῶς κατέλεγξε ταύτην ἡ ἐκκλησία, καθὼς τὰς δύο πρώτας ἡμέρας τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς, ὥστε ὅπερ ἐνήστευον τινὲς εἰς τὴν δύσιν καὶ ἀποκεκρυμμένως, οὐδεὶς τοῦ αὐτῶν ἐν τῇ κοινότητι λόγου, ἀφ' οὗ ὁ ἰωάννης ἐν τῇ βελγαρίᾳ οἱ ῥωμαῖοι ἐκήρυττον, κατέλεγξεν ὁ ἁγιώτατος φώτιος. καὶ ἐλέγχομεν καὶ ἡμεῖς ἄχρι τοῦ δεῦρο, καὶ δὲν εἴμεθα ἡμεῖς φωτιανοὶ ἐλέγχοντες τὰς παραβάσεις τῶν κανονόμων, ἀλλ' εἶναι αἱρετικοὶ μαρκιωνῖται οἱ τινες διδάσκουσι τὴν νηστείαν τοῦ σαββάτου. καὶ αἱρετικοὶ ἀβραμοὶ οἵτινες διδάσκουσι τὴν κατάλυσιν τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς, ὡς ὁ ἅγιος θεοφάνης γράφει αἱρέσεις.

Ἕβδομον σύγγραμμα ἐστὶ περὶ γάμου ἱερέων, ἐξ οὗ τὸν γάμον τῶν ἱερέων κωλύοντες οἱ παπικοὶ, οὐ μόνον παράνομα πράττουσι, ἀλλὰ καὶ καταγέλασται, ὅτι τὰς νομίμους γυναῖκας τῶν ἱερέων χωρίζουσι, καὶ ἔχουσι δὲ παλλακὰς, καὶ καὶ πορνοποιοῦσιν ἐκ πορνῶν, δὲν τὸ ἔχουσιν ἐμπόδιον τῆς ἱερωσύνης, καθὼς ἡ ἐντριδέντου σύνοδος ἀπόφασιν νομοθετεῖ. οὐ δὲ σημείωσαι ὅτι οἱ ῥωμαῖοι εἰς μὴ τοὺς δύσιν χωρίζουσι τὰς γυναῖκας τῶν βουλομένων ἱερωθῆναι. εἰς δὲ τὴν συρίαν συγχωροῦσι τοὺς ἱερεῖς τῶν μαρωνιτῶν καὶ σμίγουσι μὲ τὰς γυναῖκας των, καὶ καὶ λειτουργοῦσι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὁ ἀποστόλος πρὸς κορινθίους. ἐν δὲ τῇ λεχίᾳ συγχωροῦσι τοὺς ἱερεῖς τῶν ῥώσων. ὅπερ ἔχουσιν ἀπὸ δύο γυναῖκας τὴν ἱερωσύνην, μόνον καὶ ὁμολογοῦσι τὸν πάπαν κεφαλὴν τῆς ἐκκλησίας, ὅθεν καλῶς παρ' ἡμῶν λέγεται ὅτι ὁ παπισμὸς ἐστὶν αἱρετικισμός.

Ὄγδοον σύγγραμμα ἐστὶν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὴν τεσσαρακοστὴν καθημέραν λειτουργία. οὐ δὲ σημείωσαι ὅτι μήτε εἰς τὰς ἄλλας ἡμέρας τοῦ χρόνου δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνεται καθημέραν λειτουργία καὶ χρέος ἀπαραίτητον ὡς βλέπεται ἡ καινὴ νομοθεσία τῶν παπικῶν. καὶ ἰδὲ τὸν χρυσόστομον ἐν τῷ προοιμίῳ τῆς πρὸς ῥωμαίους ἐπιστολῆς, καὶ ἐν τῷ λόγῳ εἰς τοὺς τὰ πρῶτα πάσχα νηστεύοντας. ὥστε καὶ αὐτὸ ὅπερ τινὲς τῶν ὀρθοδόξων ἱερέων μὴ ἔχοντες παραντάρμον καθημέραν λειτουργοῦσι οὐδὲ εὐλάβειαν ἀλλὰ νομίζοντες πῶς ἀναγκαῖον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὥστε ὅπερ

λέγει